

— a Tanácsot kötelezze a fellebbezés és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék:

Tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a dömpingellenes alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikkének (7) bekezdése és 9. cikkének (5) bekezdése nem kötelezi az intézményeket arra, hogy azokban a helyzetekben, amelyekben mintavétel került alkalmazásra, határozzanak a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozási jogállásról (MET) és az egyéni elbírálásról (IT);

téves jogalkalmazást követett el azáltal, hogy elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények megsértették a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját azzal, hogy azon kínai exportőr termelők vonatkozásában, akikre vonatkozóan mintavétel került alkalmazásra, nem határoztak a MET-re és IT-re vonatkozó kérelmeikről a vizsgálat kezdetétől számított három hónapon belül;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények megsértették a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját azzal, hogy azokat a kínai exportőr termelőket, akik vonatkozásában mintavétel nem került alkalmazásra, a vizsgálat kezdetétől számított három hónapon belül nem tájékoztatták a MET-re és IT-re vonatkozó kérelmeik vizsgálatát illetően;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények a vizsgálat alatt elmulasztották az együttműködést, és ezért a Közösség ipara tekintetében nem teljesült a dömpingellenes alaprendelet 4. cikkének az 5. cikke (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésében előírt támogatottsági feltétel, így a dömpingellenes alaprendelet 3. cikke értelmében a kár és az okozati összefüggés vizsgálata téves;

tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése nem tiltja az intézmények számára, hogy a vizsgálat megindítása előtt a mintavételre vonatkozóan információt gyűjtsenek;

másodlagosan, tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények nem sértették meg a dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (9) bekezdését azáltal, hogy a dömpingellenes vizsgálat lezárására előírt 15 hónapos határidőt túllépték;

tévesen alkalmazta a jogot a dömpingellenes alaprendelet 3. cikke szerinti kárelmézést érintő különböző információk jogi hatásainak jellemzése tekintetében;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy az intézmények nem tartották tiszteletben azon kötelezettségüket, hogy a dömpingellenes vizsgálat valamennyi releváns vonatkozását gondosan és pártatlanul megvizsgálják;

tévesen alkalmazta a jogot egyes információk a vizsgálatot folytató hatóság indokolási kötelezettségére gyakorolt jogi hatásainak a jellemzése tekintetében;

tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor elmulasztotta annak megállapítását, hogy a dömpingellenes alaprendelet 3. cikke megsértésének minősül, hogy az intézmények az érintett importokon kívüli más tényezőknek a Közösség iparára gyakorolt hatását nem vizsgálták.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)

A Tribunale di Roma (Olaszország) által 2010. március 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Alessandro Sacchi elleni büntetőeljárás

(C-255/10. sz. ügy)

(2010/C 209/38)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Roma

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Alessandro Sacchi

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Hogyan kell értelmezni az EK-Szerződés 43. és 49. cikkét a sportfogadási ágazatban a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében (a hatékony bírói jogvédelem alapelveinek figyelembe vételével is) annak megállapítása céljából, hogy a Szerződés említett rendelkezései megengednek-e egy olyan nemzeti szabályozást, amely állami monopóliumrendszert és a koncessziók és engedélyezések olyan rendszerét hozza létre, amely — a koncessziók meghatározott számán belül — a következőket írja elő: a) egy korábbi időszakban valamely olyan eljárás alapján kiadott koncessziók jogosultjai általános védelmét, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági szereplők egy részét; b) olyan rendelkezések meglétét, amelyek valójában egy olyan eljárást követően megszerzett kereskedelmi pozíciók fenntartását biztosítják, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági szereplők egy részét (mint például annak megtiltása a koncessziók új jogosultjai számára, hogy értékesítő pultjaikat a már meglévőktől bizonyos meghatározott távolságon

belül helyezték el); c) a koncesszió lejárt, valamint a jogalany jelentős összegű biztosítékai elvesztése eseteinek rögzítése, amelyek között szerepel az az eset is, ha a koncesszió jogosultja közvetlenül vagy közvetetten a koncesszió tárgyát képezőhöz hasonló, határokon átnyúló játéktevékenységeket folytat?

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) által 2010. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs kontra The Rank Group PLC

(C-259/10. sz. ügy)

(2010/C 209/39)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Az alapeljárás felei

Felperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Alperes: The Rank Group PLC

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ha a HÉA-szempon t u kezelé s eltér

- i. a fogyasztók szemszögéből azonos szolgáltatások tekintetében; vagy
- ii. a fogyasztók azonos igényeit kielégítő hasonló szolgáltatások tekintetében;

elegendő-e ez önmagában az adósemlegesség elve megsértésének megállapításához, vagy figyelembe kell-e venni (és, ha igen, miként)

- a) a szabályozási és a gazdasági környezetet;
- b) azt, hogy van-e verseny az azonos szolgáltatások, vagy alkalmasint a szóban forgó hasonló szolgáltatások között; és/vagy

c) azt, hogy az eltérő HÉA-szempon t u kezelé s okozott-e versenytorzulást?

2. Jogosult-e az adóalany, akinek szolgáltatásai a nemzeti jog értelmében (a hatodik irányelv ⁽¹⁾ 13. cikke B. részének f) pontja szerint a tagállamoknak biztosított mérlegelési jogkör gyakorlásának eredményeként) a HÉA alá tartoznak, e szolgáltatások után befizetett HÉA visszatérítését követelni az adósemlegesség elvének más szolgáltatások („összehasonlí t ási szolgáltatások”) HÉA-szempon t u kezeléséből eredő megsértése alapján, ha

- a) az összehasonlí t ási szolgáltatások a nemzeti jog értelmében a HÉA alá tartoztak, de
- b) a tagállam adóhatóságának gyakorlata az összehasonlí t ási szolgáltatásokat HÉA-mentes szolgáltatásokként kezelte?

3. A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén milyen magatartás jelent releváns gyakorlatot, és különösen:

- a) szükséges-e, hogy az adóhatóság világosan és egyértelműen nyilatkozzon arról, hogy az összehasonlí t ási szolgáltatásokat HÉA-mentes szolgáltatásokként kezeli;
- b) jelentőséggel bír-e az, hogy amikor az adóhatóság nyilatkozatot tett, akkor az összehasonlí t ási szolgáltatások helyes HÉA-szempon t u kezelése szempontjából releváns tényeket nem teljes körűen és helytelenül értelmezte; és
- c) jelentőséggel bír-e az, hogy az összehasonlí t ási szolgáltatások tekintetében az adóalany nem számolta el a HÉA-t, vagy azt az adóhatóság nem szedte be, de az adóhatóság ez követően a rendes nemzeti elvülési határidők alkalmazásával megpróbálta beszedni azt?

4. Ha az adójogi kezelésben tetten érhető különbségek a hazai adóhatóságoknak a nemzeti jogi szabályozás valós értelmének általánosan elfogadott értelmezésén alapuló következetes gyakorlatából fakadnak, akkor jelent-e bármiféle különbséget az adósemlegesség elvének megsértése szempontjából, ha:

- i. az adóhatóságok ezt követően megváltoztatják a gyakorlatukat;